

Tạp Đồ

Chương 266 : Chương 266: Chuẩn bị chiến tranh (11)

- Sử dụng hình ảnh huyền tạp truyền thừa?

Văn lão sư nhíu mày vắt óc suy nghĩ:

- Đó là thói quen của lưu phái thời đại, khi đó một ít lưu phái phi thường tinh thông hạ cấp huyền tạp, bọn họ dùng phương thức này để truyền thừa, bất quá chỉ là một loại thủ đoạn phụ trợ, để ngừa tình trạng lỗ miệng ra bên ngoài, hiện tại loại thủ pháp này không có nghe nó có ai dùng nữa.

- Ân, ngài tiếp tục nói.

Hình như nghe ra Nhữ Thu trong thanh âm có cấp bách, văn lão sư càng thêm hào hứng:

- Khi đó chế tạp sư không phân chia cấp bậc giống chế tạp sư hiện tại. sau khi hệ thống Phạm sâm thành lập, chế tạp sư phân chia cấp bậc mới hình thành. Việc phân công cũng càng ngày càng rõ ràng, bởi vì kỹ thuật hình ảnh thuộc về nhất tinh cùng nhị tinh huyền tạp, cho nên chuyên về phương diện kỹ thuật này, đều là một ít hạ cấp chế tạp sư. Hơn nữa hiện tại phương thức truyền thừa cũng khác trước kia, phương thức học viện truyền thừa cũng khiến cho kỹ thuật truyền thừa càng thêm có sức sống.

Văn lão đầu một hơi nói xong, phát giác giọng nói có chút khàn hơi, theo thói quen tính hướng trên bàn duỗi đi, song làm cho hắn muốn khóc chính là, trên bàn trừ bỏ thứ bốn sao tạp phiến ác ôn, không có trọng kê trà mà hắn đặc biệt thích nhất.

Các giáo sư khác sôi nổi gật đầu, Văn lão sư giảng giải phi thường rõ. điều này các đệ tử, lần đầu tiên nghe được. Bọn họ cũng có năng lực chế tạo một ít cao cấp tạp phiến xuất sắc, nhưng là ở phương diện tri thức lịch sử, lại không phong phú. Từ điểm này cũng có thể nhìn ra đệ tử lục đại cùng bình thường học phủ khá chênh lệch, tựa như học phủ bình thường đi ra cao thủ tựa như tượng nhân kỹ thuật cao siêu, mà lục

đại đi ra hạng người xuất sắc, nhưng lại xuất hiện rất nhiều nghệ thuật gia.

Sự khác biệt này, có lẽ chỉ rất nhỏ. Nhưng lục đại luôn luôn khiến cho bọn đệ tử đột phá khoảng cách này. Học viện khác cũng rất khó khăn mới làm được, đó là chênh lệch.

- Vậy ngài có biết. Bây giờ còn có lưu phái nào, sở hữu kỹ thuật này không? Hoặc là thường sử dụng kỹ thuật loại này không?

Văn lão đầu chịu đựng khan cổ, cẩn thận suy tìm một phen, lắc đầu:

- Không có, đây không phải kỹ thuật gì cao thâm. Bất quá hiện tại rất ít người sẽ làm như vậy. Mà sao? Thu nhi, người nghĩ như thế nào về vấn đề này?

Văn lão đầu thắc mắc cũng như mọi người, bọn họ vĩnh tai. Nhữ Thu mấy ngày liền đều đứng bên cạnh tiểu tử đáng chết nọ, vấn đề này nhất định là tiểu tử đó có liên quan, chẳng lẽ Nhữ Thu phát hiện cái gì?

Nhữ Thu bên kia im lặng chốc lát, sau đó nói:

- Ta vừa lúc nghĩ đến một vấn đề. Nhưng nhớ không rõ ràng, Văn lão sư ngài học thức uyên bác, ta đã nghĩ đến việc hỏi ngài. Có quấy rầy ngài không a!

Đám chế tạt sự thất vọng, nếp nhăn trên mặt Văn lão đầu thoáng cái giãn ra, vui vẻ nói:

- Không hề không hề! Thu nhi sau này gặp phải vấn đề gì, cứ việc tới hỏi văn lão sư bất cứ lúc nào.

- Cám ơn văn lão sư! Ta đây đi làm việc!

- Đi thôi đi thôi.

Văn lão sư vội vàng nói, vừa cắt đứt liên lạc, không nhịn được mở mồm mắng to:

- Cái tên đáng chết, ngay cả Thu nhi như vậy cũng không bỏ qua, thật sự đáng hận!

Đám đệ tử bất đắc dĩ cúi gằm đầu, sư trưởng đối với Nhữ Thu thiên vị, bọn họ sớm đã quen. Bọn họ cũng không hiểu tại làm sao? Cũng không thấy giáo sư nào cho bọn hắn gỡ gạc tổn thương bởi bất công.

Đột nhiên một giáo sư nói:

- Bên trong có chuyện! Các ngươi ngấm lại, Thu nhi gần đều ở bên người tiểu tử đó, trừ phi tiểu tử đó dùng loại kỹ thuật này. Bằng không, Thu nhi tuyệt đối sẽ không hỏi một vấn đề rắc rối như vậy.

-Đúng, ta cũng nghĩ như vậy!

Đám giáo sư mỗi người đều gần thành tinh, nhất thời phát hiện chỗ khả nghi trong đó.

- Nhưng tại sao Thu nhi không nói cho chúng ta biết chứ?

Có người không nhịn được hỏi.

Văn lão đầu biết một ít nội tình, trừng mắt:

- Nàng không nói cho chúng ta biết tự nhiên có nguyên nhân!

Chợt vuốt cằm, dăm chiêu nói:

- Chẳng lẽ tiểu tử này thật sự là người kế thừa lưu phái thời đại truyền thừa?

- Thiệt không?

- Khó có khả năng. Lưu phái thời đại đã xa xôi từ xưa! Hải Nạp Phạm Sâm cùng đám tử tôn phía sau đã tuyệt tích. Nào có thể lưu truyền tới nay!

- Ta cảm thấy được có khả năng.....

Gian chế tạp thất nho nhỏ nhất thời âm ỉ.

Nhữ Thu ngồi yên, con mắt chột chớp chớp, mới vừa rồi nàng đã từ Văn lão đầu tìm được đáp án mình muốn. Trước mặt nàng, hình ảnh chiết hình yến ba tạp biểu thị liên tục.

Chuyện Chiết hình yến ba tạp chỉ có bốn người biết, Tiêu Tư, nàng, Bộ phu nhân và Hiệu trưởng tư nguyên học viện. “Cẩn tác vô ưu” cho nên nàng không dám đem tin tức này tiết lộ ra ngoài.

Nhữ Thu mím miệng, nhú mày, nàng thật không ngờ đối phương lại có thủ đoạn này, trước quyết định của hãn kế hoạch toàn bộ thất bại!

Nên làm cái gì bây giờ đây?

Trần Mộ tâm tình khá tốt vì vấn đề Chiết hình yến ba tạp vẫn canh cánh trong lòng hãn, hiện tại đã được giải quyết, thoáng cái dễ chịu rất nhiều.

Từ cửa sổ nhìn xuống, Trần Mộ thất rất nhiều tạp tu kiến túc phập phều bên ngoài trụ sở. Bọn họ là do Ba Cách Nội Nhĩ mời tới cải tạo hỏa lực pháo đài, mỗi người đều bận rộn, từ vị trí của, có thể rất rõ ràng chứng kiến bề ngoài trụ sở biến hình theo tay bọn họ.

Bỗng dưng, một loại hào khí tự nhiên mà sinh, nơi này hết thảy đều do chính mình thành lập lên! Lúc này Trần Mộ mới phát hiện, kì thật ở sâu trong nội tâm mình là phi thường quan tâm, quan tâm hết thảy những gì mình sáng tạo!

Đại khái chính là loại tình tiết này, ảnh hưởng làm mình phải đưa ra một ít lựa chọn. Hãn cảm giác chính mình ở sâu trong nội tâm, phảng phất có cái gì đang muốn thoát ra.

Đột nhiên, Trần Mộ phát hiện chính mình tựa hồ có chút nhàn rỗi.

Cả trong căn cứ, chỉ có một người thanh nhàn giống mình, đó chính là Duy A.

- Chó béo khỏi bệnh rồi sao?

Trần Mộ thấy con chó béo núc nằm ghé vào bên cạnh Duy A, cũng không biết là do nó ngã bệnh, hay vẫn là thói quen ham ngủ. Từ khi hẳn mới thấy con chó này, nó vẫn luôn ham ngủ như thế.

- Tốt lắm.

Duy A nhìn thoáng qua Trần Mộ:

- Công việc xong hết chưa?

Trần Mộ gật đầu:

- Ân, có thể thanh nhàn một lát.

- Người đã lâu không có huấn luyện.

Duy A thân nhiên nói.

Trần Mộ nhất thời có chút hác nhiên, nói như Duy A là ám chỉ đối kháng huấn luyện, chính mình đích xác có rất lâu không có huấn luyện mặt này.

Năm phút đồng hồ sau.

Trần Mộ quỳ rạp trên mặt đất. Đầu óc choáng váng.

- Thực lực lui bước rất lớn.

Duy A không lưu tình đả kích hẳn:

- Người chỉ kiên trì được 6,8 giây!

Cảm giác choáng váng dần dần biến mất, Trần Mộ khẽ cắn môi. Từ trên mặt đất đứng lên:

- Làm lại!

Trong La Dữ thành, hiện tại Trung Đạ Thư Phủ cùng Liên bang tổng hợp học phủ một lần nữa khôi phục thực lực thăng bằng. Song phương

bảo trì giăng co, cũng không có lập tức khai chiến, điều này làm cho rất nhiều cư dân thở dài một hơi. Nhưng là người sáng suốt cũng biết, đây chẳng qua là sự yên lặng trước cơn bão táp mà thôi.

Do văn châu cùng các nhân vật trọng yếu của Trung Châu tập đoàn đều nằm trong tay Trung Đạt Thư Phủ. Vì phòng ngừa Trung Đạt Thư Phủ chuyển bọn họ đi. Tất cả phương tiện di chuyển đến các thành thị khác đều bị Liên bang tổng hợp học phủ khống chế, cấm kẻ nào rời khỏi La Dữu thành.

Hành vi này của Liên bang tổng hợp học phủ, làm cho lòng người dân La Dữu thành vốn đã hoảng sợ càng thêm kinh hoảng.

Lần này kinh hoảng không chỉ dân chúng bình thường, mà ngay cả các phú hào đều kinh hoảng. Bọn họ rất rõ ràng, trong mắt lục đại, bọn họ căn bản không được tính là gì. Một khi hai chiến. Chỉ sợ lục đại tạt tu ngay cả liếc mắt cũng không thèm nhìn tới bọn họ.

Tạt tu đánh thuê giá cả đột nhiên gia tăng, toàn bộ giá cả tăng vọt mà ngay cả Trần Mộ cũng phải động tâm.

Khác với đám phú hào, Trần Mộ ngược lại an tâm rất nhiều. Thế cục càng hỗn loạn, đối với hắn càng có lợi.

Đặc biệt như cục diện giăng co bây giờ, không người nào sẽ tìm đến mình gây phiền toái, Trung Đạt Thư Phủ sẽ không. Liên bang tổng hợp học phủ lại càng không, về phần Pháp Á, cũng sẽ không ngu đến mức lúc này lại nhảy ra.

Mỗi ngày trôi qua, thực lực trụ sở càng thêm tăng cường. Chiến cuộc chưa ngã ngũ không ai sẽ động đến bọn họ, Trần Mộ hy vọng tình hình này có thể kéo càng dài càng tốt, như vậy cho bọn hắn thời gian phát triển càng nhiều.

Bất quá một khi chiến cuộc ngã ngũ. Vô luận là ai thắng, đều rất có thể tìm chính mình khai đao.

Lần trước Giải yển Bạch lên vào đã cảnh báo hắn. Việc hắn chế tạo seri tạt phiến người bình thường có thể không rõ ràng lắm, nhưng trong mắt

các thế lực to lớn, đây khẳng định không phải là cái gì bí mật.

Bọn họ muốn nắm chặt thời gian.

Bất quá, ở phương diện này, Trần Mộ thật là không có bao nhiêu biện pháp có thể tưởng tượng. Hơn nữa hắn cũng tin tưởng. phán đoán thế cục Ba Cách Nội Nhĩ tinh ranh hơn mình!

Chính mình nắm chặt thời gian huấn luyện là được. Cường thực lực nhiều điều tốt đẹp.

Lần thứ năm mươi bị Duy A đánh bại, Trần Mộ cũng bắt đầu từ từ tìm được tiết tấu cùng cảm giác trước kia, chậm rãi thời gian hắn đối kháng càng ngày càng dài. Sau khi có động cơ Trần Mộ biểu hiện ra bên bể kính người, dù là Duy A, ánh mắt đờ đẫn ngẫu nhiên hiện lên một tia kinh ngạc.

Cũng không biết tại sao, mỗi khi thấy trong mắt Duy A một tia rất nhỏ kinh ngạc, Trần Mộ đều thấy cảm giác thành tựu.

Bất quá, huấn luyện bị cắt đứt. Hắn đã không phải độc thân tiểu tử như trước kia, mà là một thủ lĩnh đoàn đội.

Ba Cách Nội Nhĩ tìm hắn có việc.

Thấy trên mặt Trần Mộ đầy vết bầm xanh đỏ đủ kiểu, vẻ mặt Ba Cách Nội Nhĩ có chút quái dị, những người phía sau hắn vẻ mặt cũng trở nên quái dị hẳn lên. Trần Mộ lúc này mới chú ý tới những người phía sau hắn, đúng là các tạp tu kiến trúc đang giúp trụ sở cải tạo hỏa lực pháo đài.

Ba Cách Nội Nhĩ ngần ngừ một chút mới nói:

- Ông chủ. La Dữu thành thế cục thật khẩn trương, bọn họ đều rất lo lắng. Bọn họ thấy Tiêu Tư hiệu trưởng ở đây, cảm giác được nơi này có thể đảm bảo an toàn của bọn họ, bọn họ hy vọng ngài có thể để cho bọn họ tạm thời ngụ trong căn cứ một thời gian, vượt qua nguy cơ lúc này.

Một người có vẻ cầm đầu mở miệng:

- Ông chủ rộng lượng, ngài có thể làm chủ nhân của Ba Cách Nội Nhĩ, chúng ta đều tin tưởng ngài là người rất giỏi. Chúng ta hy vọng ngài thu lưu chúng ta một thời gian, để báo đáp, đoạn thời gian này, chúng ta có nghĩa vụ vì ngài phục vụ. Hơn nữa, tệ nhân nguyện ý đem pháo đài của ngài cải tạo thành hải tinh bảo!

Ba Cách Nội Nhĩ bất ngờ:

- Hải tinh bảo? Các người làm được hải tinh bảo?

Người nọ lắc đầu:

- Không! Chỉ có ta, bất quá ta có thể chỉ đạo bọn họ, ta tin tưởng, không bao lâu có thể hoàn thành.

Nghe thế, Trần Mộ cũng biết, cái gọi là hải tinh bảo khẳng định là thứ tốt. Hơn nữa có những người này, một khi trụ sở bị hao tổn, cũng có thể rất nhanh tu sửa. Hẳn không chút do dự gật đầu:

- Được, ta đáp ứng!

Đám kiến trúc tạp tu nhất thời mừng rỡ như điên.

- Nhân từ, khẳng khái đại nhân, ngài nhất định sẽ không thất vọng vì quyết định sáng suốt này!

Người cầm đầu nọ khẳng định.

Trần Mộ nói với Ba Cách Nội Nhĩ:

- Giao cho người.

Ba Cách Nội Nhĩ gật đầu, sau đó lập tức dẫn nhóm người này đi an bài.

Lúc này, độ nghi của Trần Mộ lại vang lên.

LINK Truyện:

Tập Đô <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/tap-do-3032994.html>

LINK Chương này:

Chương 266: Chuẩn bị chiến tranh (11) <https://truyenhayhoan.com/doc-truyen/tap-do-3032994/chuong-266.html>